

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapjogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

Hiv. szám: –

Ügyintéző:

Telefon:

E-mail:

HATÁROZAT

Panaszos által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a panasznak a fogvatartott hozzátartozója értesítésének elmaradása tekintetében

h e l y t a d o k,

minden egyéb tekintetben a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azzal szemben közigazgatási per indítható. A közigazgatási peres eljárás illetéke 30000 Ft, azaz harmincezer forint, azonban a fél a tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán mentesül az illeték előzetes megfizetése alól, az illetéket annak kell megfizetnie, akit a bíróság erre kötelez.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a vitatott határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy postára adni. A keresetlevél benyújtásának a határozat hatályosulására nincs halasztó hatálya.

Tájékoztatom, hogy a keresetlevelet elektronikus úton is benyújthatja. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A keresetlevél elektronikus előterjesztésére szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/kozigazgatasi-per-birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le. Eljárási költség nem merült fel.

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos lakos postai úton panaszt terjesztett elő a Panasztestülethez a vele szemben fogatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

A Panaszos panaszában előadta, hogy feleségével ½-ed tulajdoni résszel bírnak a * szám * ajtó alatti ingatlanon. Az ingatlan másik felének tulajdonosa szintén a lakásban lakik. A meglévő két szobát kizárólagosan használják, a mellékhelyiségek közös használatban vannak. Az épület egy része nincs szigeteléssel ellátva, ezért az ide eső területek – konyha, fürdőszoba – a hideg idő beálltával használhatatlanná válnak, télen csak a szobák fűthetőek. Mivel csecsemőkorú gyermekük van, ezért rá való tekintettel úgy döntött, hogy a lakás ezen részét szigeteléssel látja el, amelyhez megítélése szerint elengedhetetlen egy, a lakást kettéválasztó fal felhúzása, amihez rögzíteni lehet a szigetelt mennyezetet. Az ingatlan társtulajdonosa – akitől adás-vétel útján szerzeték tulajdonrészüket – azonban nem hajlandó költeni a lakásra. A Panaszos becsatolta az adás-vételi szerződés több részletét, megjelölve benne a 18. pont azon rendelkezését, miszerint „*Amennyiben nem sikerül a békés együttélés és lehetőség van a lakásingatlan megosztására, ahhoz a felek hozzájárulnak.*” A szerződés ezen része alapján megítélése szerint a két különálló lakrész kialakításának akadálya nincs, az tudomása szerint nem engedélyköteles, és mentes a bejelentési kötelezettség alól is. *-n tulajdonostársa értesítette a rendőrséget, amire 8 rendőr érkezett. Jelen volt a ház közös képviselője is. A megítélése szerint túlzott erőfőlennyel megjelenő rendőröknek bemutatta az adás-vételi szerződést, amit ők többször is áttanulmányoztak, de nem tudták az abban foglaltakat értelmezni. Érzése szerint mindnyájan arra törekedtek, hogy ellenük hangolják az utcát. A jelenlévő mintegy 20 ember folyamatosan fenyegetőzött, szidalmazta őt és idős édesapját. A rendőrök azzal, hogy megtiltották számukra a munkálatokhoz szükséges építőanyag lakásba történő bevitelét, illetve azzal, hogy arra kényszerítették az édesapját, hogy a megrakott kézikocsival forduljon vissza az utca végére és hagyja ott, csak tovább bíztatták ellenük az emberek. A Panaszos sérelmezte, hogy kérése ellenére a rendőrök nem akadályozták meg, hogy bárki csak úgy bemehessen a lakásába, sőt azt sem engedték meg neki, hogy a bejárati ajtót becsukja.

A helyszíni intézkedést követően a rendőrök a Panaszost és a társtulajdonost külön-külön gépjárművel beszállították a rendőrségre. Előállítását követően négy órán keresztül ártatlanul fogva tartották. Ez idő alatt a lakásnál maradó édesapját továbbra is fenyegették.

A rendőrök nem közölték a Panaszossal az előállításának okát, felesége értesítésére sem intézkedtek. Szabadon bocsátásakor három példányban aláírtak vele egy iratot, melyet nem volt szabad elolvasnia, másolatot sem kapott. Hajnali fél egykor kizavarták az épületből az esőbe azzal, hogy „*a rendőrség nem taxi*”, hogy hazavigyék. Ugyanakkor a társtulajdonost hazaszállították.

Hazaérve tapasztalta, hogy parkoló teherautójának mindkét külső visszapillantó tükrét letörték, az oldalsó ajtóüveget betörték, valamint a kézikocsit a rajta lévő 85 db téglával eltulajdonították. Miután ő és édesapja az autóval elindult észlelte, hogy a kormány felőli kerék csavarjait is kilazították, ami rendkívül balesetveszélyes. A rongálással és a lopással több, mint * Ft anyagi kára keletkezett. Feltételezése szerint a velük ellenséges személyek így akarták nyomatékossítani ellenszenvüket. Az esetről bejelentést tett a 112-es segélyhívó

számon, amire megjelent három rendőr a helyszínen. Először nyomozót akartak hívni, ettől azonban a nagy esőre tekintettel utóbb elálltak. Elmondták a Panaszosnak, hogy ismerik az esetet, mivel „*egész délután ez ment a rádiójukon.*” Mivel a jegyzőkönyv felvételére irányuló kérésének a rendőrök nem tettek eleget, ezért kérte, hogy adjanak igazolást részére, ha éjjel letört visszapillantó tükrökkel és betört ajtóüveggel való közlekedése során megállítja őt egy rendőr, akkor tudja igazolni, hogy a rongálás akkor történt. A rendőrök ezen kérése teljesítését is megtagadták. A Panaszos panaszában kérte a közös tulajdon megszüntetését, valamint a lakás udvarán élő kóbor kutya eltávolítását is.

A Panaszos a fentiekre tekintettel kérte, hogy a panaszát a Panasztestület vizsgálja ki.

A Panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban – *beadványa szerint* – az alábbiakat sérelmezte:

1. az előállítás jogszerűségét,
2. az előállítás időtartamát,
3. az előállítás okáról való tájékoztatás elmaradását,
4. a szabadon bocsátásakor általa 3 példányban aláírt irat megismerésének megtagadását,
5. felesége értesítésének elmaradását,
6. szabadon bocsátását követően rendőrség általi hazaszállításának elmaradását,
7. a lakásába másoknak az ő engedélye nélkül történő bemenetelét,
8. a bemutatott adásvételi szerződésben foglaltak helyszínen intézkedő rendőrök általi meg nem értését és a Polgári Törvénykönyv ismeretének hiányát,
9. a panaszos sérelmére elkövetett lopás és rongálás kapcsán intézkedő rendőrök által történő jegyzőkönyv felvételének elmaradását,
10. megrongált gépjárművével kapcsolatban igazolás kiadására irányuló kérésének elutasítását,
11. kérte a rendőrségtől távollétének felesége részére történő igazolását a köztük lévő bizalom megóvása érdekében,
12. kérte a közös tulajdon megszüntetését,
13. az ingatlan udvarán élő kóbor kutya eltávolítását,
14. az édesapja sérelmére elkövetett zaklatás bűncselekmény gyanújának lehetőségét felvető körülményeket.

II.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri fellépés és intézkedés érintette a Panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, valamint a XXIV. cikkben foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát.

A Panasztestület a közös tulajdon megszüntetése tekintetében – figyelemmel annak polgári jogi jellegére –, valamint a kóbor kutya eltávolítása vonatkozásában – mivel e feladat egyéb körülmény hiányában az önkormányzatot terheli – hatáskörének hiányát állapította meg.

Hatáskörének hiányát állapította meg a Testület a Panaszos lakásába engedély nélkül belépő személyek vonatkozásában is azzal, hogy az illetéktelen bemenetel okán a Panaszos magánlaksértés szabálysértése miatt az elévülési időn belül feljelentéssel élhet.

A Panaszos édesapjának sérelmére elkövetett – a panaszbeadvány tartalma alapján a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 222. § (2) bekezdés a) pontja szerinti zaklatás gyanújának lehetőségét felvető – cselekmény vonatkozásában a kivizsgálást a Panasztestület szintén mellőzte annak büntetőjogi jellege miatt azzal, hogy elévülési időn belül feljelentés megtételére van lehetőség.

Az állásfoglalás alapján a Panasztestület arra a következtetésre jutott, hogy a bejelentésben foglaltak megalapozták a rendőrség intézkedési kötelezettségét, azonban a Panaszos előállításának okaként megjelölt zaklatás bűncselekmény gyanúja – célzat hiányában – minimális szinten sem állt fenn, ezért a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33. § (2) bekezdés b) pontja szerinti elfogás és előállítás jogszerűtlen és indokolatlan volt, ami súlyosan sértette a Panaszos személyi szabadsághoz való jogát. Mivel a személyi szabadságot korlátozó intézkedést a Panasztestület jogszerűtlennek ítélte, így az előállítás időtartamának érdemi vizsgálatától eltekintett.

A Panasztestület az előállítás okáról való tájékoztatás elmaradása tekintetében – az ellentmondó bizonyítékok miatt – nem tudott megnyugtatóan állást foglalni, így e vonatkozásban a Panaszos tisztességes eljárásához való jogának sérelmét nem állapította meg.

A Panasztestület álláspontja szerint rendőrség általi hazaszállításának elmaradása nem sértette a Panaszos tisztességes eljárásához való jogát.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

III.

A tényállás tisztázása érdekében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1)-(2) bekezdése alapján lefolytatott bizonyítási eljárás során a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- *-n kelt panaszbeadvány,
- „küldés leírása”,
- rendőrök jelentései,
- jelentés előállításról,
- nyilatkozat a fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezéskor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről,
- nyomtatvány az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személy őrzésével és ellátásával kapcsolatos adatokról,
- jegyzék letéti tárgyakról,
- igazolás előállítás időtartamáról,
- jegyzőkönyv tanúkihallgatásról,
- jegyzőkönyv tanú folytatólagos kihallgatásról,
- jegyzőkönyv tanúkihallgatásról,
- jelentés parancsnoki kivizsgálásról.

IV.

A tényállás minden részletre kiterjedő tisztázása érdekében lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a Panaszos az általa előterjesztett panaszban megfogalmazott állításokat alátámasztó bizonyítási indítványt, nyilatkozatot, illetőleg egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során a III. részben felsorolt okiratokon kívül egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése alapján eleget lehetett tenni az Ákr. 62. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Az Ákr. 62. § (4) bekezdése értelmében az eljárásban a szabad bizonyítás elve érvényesül, így a hatóság szabadon választja meg a bizonyítás módját, és a rendelkezésre álló bizonyítékokat szabad meggyőződése szerint értékeli. Mérlegelési jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy miért és melyik bizonyítékot veszi figyelembe a valósághű tényállás megállapítása érdekében, illetve más bizonyítékokat esetlegesen miért rekesztett ki a bizonyítás köréből.

Ezek alapján a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 323. § (1)-(3) bekezdései szerint, a felsorolt közokiratok jellegére tekintettel – az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában – döntésem meghozatalánál az előző közokiratokban foglaltakat vettem alapul.

V.

A rendelkezésre álló – *a III. részben felsorolt* – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

*-n * órákor a * szám alatti házból bejelentés érkezett a Tevékenység-irányítási Központhoz (továbbiakban: TIK), amely szerint a bejelentő szomszédjánál, a *. lakásban zajló engedély nélküli építkezést a délelőtt történt rendőri intézkedés ellenére továbbfolytatták, a lakás tulajdonosát kítették. A TIK hívást fogadó ügyeletes a háttérből vitatkozás hangjait hallotta. Az ügyeletes által a helyszínre irányított rendőrrjárőr * órákor jelent meg az adott címen, ahol az érintett lakás tártulajdonosa fogadta őket. Elmondta, hogy ő és a Panaszos felesége 1/2-1/2 arányban tulajdonosai a lakásnak. A Panaszos a felesége tulajdoni részén haszonélvezeti joggal bír. A Panaszos az ingatlanban átalakítási munkálatokba kezdett, amelybe ő nem egyezett bele, és a közös képviselő sem járult hozzá. Az építkezéssel együtt járó por, az építési anyagok lakásban történő tárolása zavarja őt a mindennapi életvitelében, szabad mozgásában. Aznap már kért emiatt rendőri intézkedést. Az akkor kikerkező rendőrök tájékoztatták őket arról, hogy az építkezés kapcsán felmerült vita polgárjogi kérdés. Felszólították a Panaszost, hogy a jogvita rendezéséig a munkálatokat állítsa le, ellenkező esetben vele szemben további intézkedés foganatosítására kerül sor. A rendőrök távozását követően a Panaszos a munkálatokat továbbfolytatta. Kikötötte a tártulajdonos tulajdonát képező gázsütőt és hűtőgépet, azokat átvitte az ő lakrészébe. A közös használatú összekötő folyosón lévő gardrób szekrényét a Panaszos eltávolította, az abban lévő ruháit bepakolta a fürdőszobába. Mindezen körülmények miatt a lakás alkalmatlanná vált a mindennapi normális használatra.

A rendőrök a helyszínen meghallgatták a Panaszost is, aki a tártulajdonos által elmondottakat csak annyiban vitatta, hogy állítása szerint a tártulajdonos korábban hozzájárult az átalakításhoz. Elmondta, hogy a délelőtti rendőri figyelmeztetést megértette, mivel azonban minden joga – amit a rendőröknek bemutatott adásvételi szerződés is bizonyít – megvan az átalakításhoz, így a munkálatokat folytatta.

A rendőrök az ingatlan helyszínen jelenlévő közös képviselőjét is meghallgatták, aki elmondta, hogy a Panaszos és felesége a munkálatokat neki nem jelentették be, arra engedélyük nincsen.

A helyszínen intézkedő rendőrök telefonon egyeztettek a délelőtti intézkedést foganatosító járőrökkel, akik azt a tájékoztatást adták, hogy jelentésük nyomán a Rendőrkapitányság (a továbbiakban: Rendőrkapitányság) vezetője azt az utasítást adta, hogy amennyiben a Panaszos az átalakítási munkálatokat a rendőri figyelmeztetés ellenére nem függeszti fel, úgy őt zaklatás bűncselekmény gyanúja miatt elő kell állítani.

A helyszínen tapasztaltak alapján, a TIK-kel történt egyeztetést követően, a kiadott kapitányságvezetői utasításnak megfelelően a járőrök közölték a Panaszossal, hogy az építési munkálatok folytatása miatt elő fogják állítani, illetve tájékoztatták az intézkedéssel kapcsolatos panasztételi lehetőségekről. A Panaszos mindezeket tudomásul vette. A Panaszost az intézkedő rendőrök * óra * perckor előállították a Rendőrkapitányság objektumába, ahol sérülésmentesen átadták őt a szolgálatirányító parancsnoknak, majd egy másik járőrpáros tovább szállította a Rendőrkapitányság épületébe, ahol * óra * perckor elhelyezték az előállító helyiségben. Az előállítást a szolgálatirányító parancsnok jog- és szakszerűnek minősítette. Mivel szükséges volt a társtulajdonos tanúkenti kihallgatása is, ezért őt is beszállították a Rendőrkapitányságra.

A Panaszos előállító helyiségben történő fogvatartása alatt a társtulajdonost – a Btk. 222. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő zaklatás vétsége miatt indult nyomozás keretében – tanúként kihallgatták, majd folytatólagosan ismét kihallgatták, nyilatkoztatva őt a magánindítvány előterjesztéséről. Mivel a társtulajdonos sértettként magánindítványt nem terjesztett elő, ezért a Panaszost * órakor szabadon bocsátották. Részére a személyi szabadság korlátozásának időtartamáról igazolást adtak ki, melyen a Panaszos úgy nyilatkozott, hogy fogvatartásával kapcsolatban panasszal él. A társtulajdonost a rendőrök hazaszállították. Az elrendelt nyomozás *-n – magánindítvány hiánya miatt – megszüntetésre került.

A Panaszos hazaérve azt tapasztalta, hogy ismeretlen személy a tehergépkocsijának visszapiillantó tükrét letörte, ajtóüvegét betörte, illetve a téglával megrakott kézikocsit ellopta. A gépjárművel történt elindulást követően észlelte, hogy a kormány oldali kerék csavarjait is kilazították. Mindezek miatt a Panaszos bejelentést tett a 112-es Egységes Segélyhívó Rendszeren keresztül, melynek eredményeként a TIK rendőrszolgálatot küldött a helyszínre. Az ügygel kapcsolatban keletkezett iratok a szabálysértési előkészítő eljárás lefolytatása érdekében a Rendőrkapitányság * Osztály részére megküldésre kerültek.

VI.

A rendőri intézkedés elleni panasz kivizsgálásakor vizsgálat tárgyává tettem, hogy mely panaszosi sérelemre terjed ki a hatásköröm.

1. A Panaszos lakásába másoknak az ő engedélye nélkül történő bemenetele

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés szerint:

„Akinak a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a

kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntetővizsgáló feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.”

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban Szabstv.) 166. §-a szerint:

„(1) Aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe, vagy ezekhez tartozó bekerített helyre az ott lakónak vagy azzal rendelkezőnek akarata ellenére, vagy megfélemlítéssel bemegy, vagy ott bennmarad, úgyszintén aki mást akadályoz abban, hogy a lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen, szabálysértést követ el.

(2) Magánlaksértés miatt szabálysértési eljárásnak csak magánindítványra van helye.”

A Panaszos a lakásába beleegyezése nélkül bemenő személyekkel szemben magánindítvány előterjesztésével szabálysértési eljárást kezdeményezhet az elévülési időn belül.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján jelen eljárás tárgya kizárólag az Rtv. IV., V. és VI. fejezete által szabályozott rendőri intézkedésekkel szembeni panaszok elbírálása lehet.

A Panaszosnak magánlaksértés szabálysértése miatt előterjesztett panasz – a hivatkozott törvényi rendelkezésekre tekintettel – hatáskör hiányában nem bírálható el, ezért a jelen határozatban foglalt döntés arra nem terjed ki.

2. Az ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetése iránti kérelem

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés szerint:

„Akinak a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntetővizsgáló feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.”

A lakáson fennálló tulajdonközösség megszüntetése iránt polgári jogi kereset nyújtható be az illetékes bíróságon. A polgári jogi eljárásra tartozó panasz – a hivatkozott törvényi rendelkezésekre tekintettel – hatáskör hiányában nem bírálható el, ezért a jelen határozatban foglalt döntés arra nem terjed ki.

3. Az ingatlan udvarán élő kóbor kutya eltávolítása

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés szerint:

„Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.”

Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény 48/A. § (3) bekezdése szerint:

„(3) A települési - a főváros belterületén a fővárosi - önkormányzat kötelező feladata a település belterületén a kóbor állatok befogása. Az így befogott kóbor állat - amennyiben a befogástól számított 15 napon belül a kóbor állat tulajdonosa nem válik ismertté - az állam tulajdonába kerül. Az állatvédelmi hatóság gondoskodik az állat tulajdonjogának átruházásáról, ha ezt jogszabály kizárja vagy az eredménytelen, az állat végleges elhelyezéséről. Az elhelyezés eredménytelensége esetén - a külön jogszabályban meghatározott időtartam elteltével - az állat életét megengedett módon ki lehet oltani.”

A panaszbeadvány nem tartalmazott olyan körülményt – és ilyen a kivizsgálás során sem merült fel – amely a kóbor kutya vonatkozásában rendőri intézkedés szükségességét megalapozta volna. Az állat befogása a fővárosi önkormányzat feladatát képezi.

A panasz e vonatkozásban – a hivatkozott törvényi rendelkezésekre tekintettel – hatáskör hiányában nem bírálható el, ezért a jelen határozatban foglalt döntés arra nem terjed ki.

4. Az édesapja sérelmére elkövetett zaklatás bűncselekmény gyanújának lehetőségét felvető körülmények

Az Rtv. 92. § (2) bekezdés szerint:

„(2) Akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét érintette, panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez.”

A Panaszos beadványában előadta, hogy az édesapja sérelmére zaklatást valósítottak meg, míg őt a rendőrök elvitték a helyszínről.

Tekintettel arra, hogy ennek a cselekménynek nem a Panaszos, hanem az édesapja az érintettje, aki azonban ebben a tekintetben nem terjesztett elő önálló panaszbeadványt, illetve ebben a vonatkozásban képviseleti meghatalmazást sem csatolt a Panaszos az eljárásban, ezért – figyelemmel a hivatkozott törvényi rendelkezésre – a jelen határozatban foglalt döntés arra nem terjed ki.

VII.

A panasz vizsgálata során az alábbiakat állapítottam meg.

1. Az előállítás jogszerűsége

Az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdés szerint:

„(1) A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

(2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerint:

*„(2) A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,
b) aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható;”*

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 8. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.”

A Btk. 222. § (1) bekezdése szerint:

„(1) Aki abból a célból, hogy mást megfélemlítsen, vagy más magánéletébe, illetve mindennapi életvitelébe önkényesen beavatkozzon, őt rendszeresen vagy tartósan háborgatja, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

[Zaklatás]

A Btk. 231. § (2) bekezdése szerint:

„(2)A 221-228. §-ban meghatározott bűncselekmény csak magánindítványra büntethető, kivéve, ha a 227. §-ban meghatározott bűncselekményt rendvédelmi szerv tagjának sérelmére követik el.”

[Magánindítvány]

A Panaszos sérelmezte az előállítás jogszerűségét, mivel véleménye szerint „ártatlanul” tartották őt fogva.

A Panaszos beadványában nem vitatta a tulajdonostársak között kialakult konfliktushelyzetet, ahogy azt sem, hogy a kérdéses napon a lakásban folytatott munkálatok miatt már történt rendőri intézkedés, melynek során felszólították a másik tulajdonost zavaró tevékenységének felfüggesztésére. A rendőrök távozását követően továbbfolytatta a másik lakó életvitelét megnehezítő munkálatokat. Az erről szóló bejelentés alapján nem volt kizárható bűncselekmény, illetve szabálysértés megvalósulása, ami a rendőrség részére intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. Az intézkedő rendőrök tudomással bírtak a délelőtti intézkedésről, valamint tájékoztatást kaptak a kapitányságvezető azon utasításáról, hogy amennyiben a Panaszos a munkálatokat folytatja, úgy zaklatás bűncselekmény gyanúja miatt őt elő kell állítani. A bejelentésben foglaltak, az adatgyűjtés során beszerzett információk, a kialakult élethelyzetről történt meggyőződés és az előzmények ismeretében a rendőrök megalapozottan döntöttek az előállításról, a rendelkezésre álló adatok bűncselekmény gyanúját alátámasztották.

A személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedés (előállítás) az Rtv., valamint a Szolgálati Szabályzat rendelkezései alapján jogszerű, szakszerű és – figyelemmel a korábbi intézkedés eredménytelenségére – arányos volt, ezért a benyújtott panasz ebben a tekintetben alaptalan.

2. Az előállítás időtartama

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint:

„(3) A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.”

A beszerzett bizonyítékok alapján az előállítás időtartama *-n * órától * óráig tartott. A Panaszost a helyszínről az intézkedő rendőrök * óra * perckor előállították a Rendőrkapitányság * utcai objektumába, ahol sérülésmentesen átadták őt a szolgálatirányító parancsnoknak, majd egy másik járőrpáros tovább szállította a Rendőrkapitányság * utcai épületébe, ahol * óra * perckor elhelyezték az előállító helyiségben.

Az előállítás időtartama alatt a – zaklatás megalapozott gyanúja miatt – elrendelt nyomozás keretében sor került a sértett tanúkenti kihallgatására, majd folytatólagos kihallgatására. Ezt követően – * órai kezdettel – a Panaszost is kihallgatták tanúként, az erről szóló jegyzőkönyv * órákor került lezárásra. A sértett zaklatás miatt magánindítványt nem terjesztett elő. A Panaszost * órákor szabadon bocsátották.

Az Rtv. hivatkozott rendelkezése szerint az előállítás „a szükséges ideig” tarthat. Jelen esetben a személyes szabadság korlátozásának időtartama alatt végrehajtásra került a Panaszos rendőrségre történő be-, majd továbbszállítása, a sértett kétszeri, illetve a Panaszos egy alkalommal történő tanúkihallgatása, valamint az előállítással kapcsolatos dokumentációs tevékenység elvégzése. A felsorolt cselekmények időszükséglete indokolta a fogvatartás időtartamát.

A fogvatartás időtartama vonatkozásában aránytalanságot nem állapítottam meg, így ezen sérelem tekintetében a panasz alaptalan.

3. Az előállítás okáról történő tájékoztatás elmaradása

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése szerint:

„(2) A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.”

A Panaszos állítása szerint „senki sem mondta meg, hogy mi okból” állították elő.

Az előállításról *-n készült jelentés szerint az intézkedő rendőrök az előállítás okáról a helyszínen tájékoztatták a Panaszost.

A Panaszos a saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott, illetve az eljárás során e tárgykörben a rendőri jelentéstől eltérő bizonyíték nem merült fel. A Pp. 323. § (1)-(3) bekezdései értelmében a rendőri jelentés közokiratnak minősül, amely szerint a jelentés az abban foglalt tartalom tekintetében – az ellenkező bizonyításáig – teljes bizonyító erővel bír.

Tekintettel a rendőri jelentés közokirat jellegére, a bizonyítékok értékelése során – figyelemmel az Ákr. 62. § (4) bekezdésében foglaltakra – a rendőri jelentésben foglaltakat fogadtam el döntésem meghozatalakor.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a rendőrök az Rtv. 20. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettségüknek eleget tettek, így a panasz e vonatkozásban is alaptalan.

4. A szabadon bocsátás során a Panaszos által aláírt irat megismerési lehetőségének megtagadása

A Panaszos nem nevezte meg a konkrét dokumentumot, azonban annak két oldalas terjedelmére és három példányos voltára tett utalásból egyértelműsíthető, hogy a letéti

tárgyakról készült jegyzőkönyvről van szó, amelyen szabadon bocsátásakor aláírásával igazolta, hogy az előállító helyiségben történt elhelyezése előtt tőle átvett értékeket hiánytalanul visszakapta.

A letéti tárgyak hiányára vonatkozóan a Panaszos részéről kifogás nem merült fel, azok visszaadása az arról készült iratban foglaltaknak megfelelően megtörtént, amelyet a Panaszos aláírásával igazolt.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a panasz e vonatkozásban is alaptalan.

5. A Panaszos felesége értesítésének elmaradása

Az Rtv. 18. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli. Ha a fogvatartott fiatalkorú vagy gondnokság alá helyezett, haladéktalanul értesíteni kell törvényes képviselőjét vagy gondnokát.”

A Panaszos sérelmezte, hogy fogvatartása során felesége nem került értesítésre.

A fogvatartott személynek az előállító helyiségben történő elhelyezésekor megtörtént szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, a hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről szóló nyilatkozaton a Panaszos kérte felesége kiértesítését az általa megadott telefonszámon. A nyilatkozaton feljegyzésben rögzítésre került a rendőrség részéről, hogy *-n * órakor megkísérelték a Panaszos feleségének telefonon történő kiértesítését, azonban nevezett a telefont nem vette fel. A későbbiek során – a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján – újabb kiértesítésre nem történt kísérlet. Ezt követően a Panaszos szabadon bocsátásáig még 2 óra 25 perc telt el, mely idő elégséges lett volna az újabb értesítés megkísérlésére.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a fogvatartás 5 óra 25 perces időtartama alatt mindössze egyszeri, sikertelen telefonhívás teljesítésével a rendőrség nem tett meg mindent az eredményes értesítés érdekében, ezért a panasz e vonatkozásban megalapozott.

6. A szabadon bocsátást követően a Panaszos rendőrség általi hazaszállításának elmaradása

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

A Panaszos sérelmezte, hogy szabadon bocsátást követően a rendőrség nem szállította őt haza.

A rendőrség részére jogszabály nem határoz meg az intézkedéssel érintett személy hazaszállítására, illetve abban történő segédkezésre vonatkozó kötelezettséget. Az Rtv. 2. §

(1) bekezdésében írt általános segítségnyújtási kötelezettség teljesítése rászorultság hiányában a Panaszos esetében nem állt fenn.

Mindezek alapján megállapítom, hogy kifejezetten ilyen irányú jogi kötelezettség a rendőrséget nem terhelte, ezért a Panaszos hazaszállításában való közreműködés mellőzésével a rendőrség részéről mulasztás nem valósult meg, így a panasz e vonatkozásban sem megalapozott.

7. A Panaszos által bemutatott adásvételi szerződésben foglaltaknak az intézkedő rendőrök általi értékelése

A Panaszos sérelmezte, hogy az általa a helyszínen bemutatott adásvételi szerződésben foglaltakat a rendőrök nem értették, továbbá hogy nem ismerték a Ptk.-t.

Az Rtv. 1 § (2) bekezdés 1. és 2. pontja szerint:

„(2) A rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében:

- 1. általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyont visszaszerzését,*
- 2. szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében”.*

Az Rtv. 13.§ (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

A rendőri intézkedésre a Panaszos szomszédjának a bejelentése nyomán került sor, mivel az abban foglaltak alapján bűncselekmény megvalósulása sem volt kizárható. Az Rtv. 13. § (1) bekezdése értelmében – a közrend és a közbiztonság védelme érdekében – a rendőrséget intézkedési kötelezettség terhelte. A tényállás tisztázása céljából a helyszínen végzett adatgyűjtés során mutatta be a rendőröknek a Panaszos az adásvételi szerződést, amelyet ők áttekintettek. Az abban foglaltak értékelését azonban csak annyiban végezheték el, amennyiben az érintette a rendőrség Rtv.-ben foglalt – bűnüldözési, szabálysértési, közrend és közbiztonság védelmére vonatkozó – feladatkörét. A közös tulajdonú lakás megosztásával kapcsolatos jogvita rendezése a polgári jog keretébe tartozik, ezért helyesen jártak el a rendőrök akkor, amikor e vonatkozásban nem foglaltak állást.

Mindezek alapján megállapítottam, hogy a polgári jogi jogvita kérdésében történő állásfoglalás mellőzésével a rendőrség részéről mulasztás nem történt, ezért a panasz e vonatkozásban is megalapozatlan.

8. A Panaszos sérelmére elkövetett lopás és rongálás kapcsán intézkedő rendőrök által történő jegyzőkönyv felvételének elmaradását

A Panaszos kifogásolta, hogy a kézikocsi és a rajta lévő téglák eltulajdonításával sérelmére elkövetett lopás, valamint a tehergépkocsijának megrongálása kapcsán az intézkedő rendőrök nem készítettek jegyzőkönyvet a helyszínen.

A Szolgálati Szabályzat 8. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.”

A rendőrség feladata bűncselekmény bejelentése esetén a helyszínen a bejelentésben foglaltak valódiságáról való meggyőződés, valamint a lehetséges adatgyűjtés elvégzése. Jogszabály helyszínen történő jegyzőkönyv felvételére vonatkozó kötelezettséget nem ír elő. A rendőrök az eljárás megindítását célzó intézkedéseket megtették, a cselekmény minősítésének megtörténtét követően az iratok az eljárás lefolytatása végett a Rendőrkapitányság * Osztály részére megküldésre kerültek.

A fentiek alapján megállapítom, hogy ilyen irányú jogszabályi kötelezettség hiányában a jegyzőkönyv helyszínen történő felvételének mellőzésével a rendőrség részéről mulasztás nem valósult meg, az eljárás megindításához szükséges intézkedések végrehajtásra kerültek. Ennek alapján a panasz e vonatkozásban is megalapozatlan.

9. A megrongált gépjárművel kapcsolatos igazolás kiadására irányuló kérelem elutasítása

A Panaszos sérelmezte, hogy kérte a rendőröket, hogy adjanak igazolást részére, ha éjjel letört visszapillantó tükrökkel és betört ajtóüveggel való közlekedése során megállítja őt egy rendőr, tudja igazolni, hogy a rongálás akkor történt. A rendőrök ezen kérése teljesítését is megtagadták.

A hatályos jogszabályok a Panaszos által kért igazolás kiállítására vonatkozó kötelezettséget a rendőrség részére nem írják elő, ilyen tartalmú felhatalmazást nem adnak.

A fentiek alapján megállapítom, hogy jogszabályi kötelezettség és felhatalmazás hiányában az igazolás kiadására irányuló kérés elutasításával a rendőrség részéről mulasztás nem valósult meg, így a panasz e tekintetben is megalapozatlan.

10. Panaszos arra vonatkozó kérése, hogy a rendőrség felesége részére – a köztük lévő bizalom megóvása érdekében – igazolja távollétét

Az Rtv. 33. § (4) bekezdésben foglaltak szerint:

(4) Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.”

A rendőrség a Panaszos részére az Rtv. 33. § (4) bekezdésében foglalt igazolást kiállította, amely irat alkalmas a fogvatartás időtartamának és helyének hiteles igazolására.

A fentiek alapján megállapítom, hogy a panaszban foglalt ezen kérelem okafogyott, a rendőrség igazolás kiadására vonatkozó kötelezettségének eleget tett, mulasztás nem valósult meg.

VIII.

Az Rtv. 93/A. § (7) bekezdés második mondata alapján:

„Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, illetve a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”

1. Az előállítás törvényes jogalapjának megléte

A Panasztestület állásfoglalása szerint célzat hiányában a zaklatás bűncselekmény minimális szintű gyanúja sem állt fenn, ezért a Panaszos elfogása és előállítása jogszerűtlen és indokolatlan volt. Álláspontja alátámasztásaként hivatkozik arra, hogy a büntetőeljárás magánindítvány hiánya miatt később megszüntetésre került.

A Panasztestület állásfoglalásával az alábbiak szerint nem értek egyet.

A bejelentés alapján helyszínen intézkedő rendőr számára adatgyűjtés és tanúkutatás révén, a rendelkezésre álló információkat összességében értékelve kell abban állást foglalnia, hogy fennáll-e bűncselekmény egyszerű gyanúja. A vizsgált konkrét esetben a rendőrök ennek eleget tettek, az előállításról szolgálati előjárójukkal is egyeztettek. A bűncselekmény gyanújának az előállítás idején való meglétét utóbb nem zárja ki, hogy a büntetőeljárás megszüntetésre került. Jelen esetben a büntetőeljárás megszüntetése azért sem szolgálhat hivatkozási alapul az előállítás jogszerűtlensége és indokolatlansága mellett, mivel arra nem bűncselekmény hiányában, hanem magánindítvány hiányában került sor.

Megállapítottam, hogy a rendőrök az intézkedés foganatosításakor rendelkezésre álló információk kellő mérlegelésével döntöttek az előállításról, a kényszerintézkedés Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt törvényi feltételi fennálltak, ezért a Panasztestület álláspontjával nem értettem egyet.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye IV. cikk, XXIV. cikk;
- a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 323. § (1)-(3) bekezdése, 75. §-a, XLVI. fejezete, 605. §-a, 608. §-a;
- a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 29. § (1) bekezdése, 39. § (1) és (6) bekezdései;

- az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9.§ (1) bekezdése;
- az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 62. § (1)-(2) és (4) bekezdései, 81. § (1) bekezdése, 113. § (1) bekezdés a) pontja, 114. §-a, 116. § (1)-(2) bekezdései és (4) bekezdés a) pontja, 35. § (1) és (3) bekezdései;
- az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdése és a 62. § (1) bekezdés h) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 1. § (2) bekezdés 1-2. pontjai, a 2. § (1) bekezdése, a 13. § (1) bekezdése, a 15. § (1)-(2) bekezdései, a 18. § (1) bekezdése, a 20. § (2) bekezdése, a 33. § (2) bekezdés b) pontja, a 33. § (3) bekezdése, a 92. § (1) bekezdése, 93/A. § (6)-(7) bekezdése;
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 222. § (2) bekezdés a) pontja, a 231. § (2) bekezdése;
- a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 166. §-a;
- az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény 48/A. § (3) bekezdése;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 8. § (1) bekezdése.

Budapest, 2018. május 30.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**